

RAST

da občutim v sebi le eno veličast vesoljstva tihega
da občutim v sebi le eno veličast vesoljstva tihega
da občutim v sebi le eno veličast vesoljstva tihega

Zrojstvom dobi človek pravico do sanj. Z delom dobi človek pravico, da zbližuje življenje in sanje. Mi smo včeraj povezali oboje." Te besede predsednika Predsedstva Republike Slovenije Milana Kučana so tistega zgodovinskega 26. junija 1991 odmevale na Trgu

Republike v Ljubljani in v srcih vseh Slovencev v matični domovini in po svetu, saj so širši javnosti naznanjale osamosvojitve Slovenije.

Za nastanek samostojne Slovenije je zelo pomembno vlogo odigrala civilna družba, ki je bila večkrat odločilnega pomena. Leta 1987 je izšla 57. številka Nove revije, v kateri so slovenski literati in družboslovci predstavili opozicijski nacionalni program z zahtevo po krepitvi slovenske državnosti. Leta 1988 se je sprožila afera Noč dolgih nožev,

zaradi katere so jugoslovanske oblasti aretirale četverico Janša, Borštnar, Tasič, Zavrl. Civilna družba je tudi takrat odločno reagirala z množičnimi protesti pred skupščino in z ustanovitvijo Odbora za varstvo človekovih pravic, ki je štel prek 100 tisoč članov. Slovenski državljani pa so želje po neodvisnosti in spremembah v demokratičnem smislu dokončno uresničili na plebiscitu o samostojnosti 23. decembra 1990. Ob izredno visoki udeležbi (93% vseh volilnih upravičencev) so premočno zmagali zagovorniki samostojnosti (88,2%).

Iz tega bi lahko sklepali, da se je Kocbekova trditev iz zbirke novel Strah in pogum, da človek "mora ostati človeško neodvisen in svoboden, ne samo zgodovinsko uporaben in koristen" v Sloveniji uresničila z osamosvojitvijo, kljub ostrim nasprotovanjem iz 50ih, 60ih in 70ih let. Slovenci v Italiji smo podpirali osamosvajanje svoje matične domovine. Kako pa danes, po desetih letih, gledamo Slovenci, posebej še zamejci, na svojo državo?

Tudi današnje stanje lahko po mojem mnenju razlagamo s prej omenjenim Kocbekovim stavkom. Začetna poosamosvojitvena evforija je nekoliko upadla: predvsem v zamejstvu imajo mnogi mladi do Slovenije nekoliko hladnejši odnos, saj so bili v začetku 90ih let še otroci in

se jih osamosvojitve ni direktno tikala. Poleg tega je nacionalni ponos, kot posledico samostojnosti, kmalu začela zamenjavati nova svetovna usmeritev - globalizacija, ki se je uveljavila s padcem Berlinskega zidu. Kljub temu, da je ta stvarnost v kričečem nasprotju z marksizmom, uradno ideologijo v socialistični Sloveniji, obravnava problem narodnosti na podoben način. V marksizmu je bila na prvem mestu ideologija in nato narodna identiteta, v globalizaciji pa se na prvo mesto postavlja globalna, univerzalna oziroma Mc Donaldska kultura. Kulture posameznih narodov se na ta način izrazito zapostavljajo.

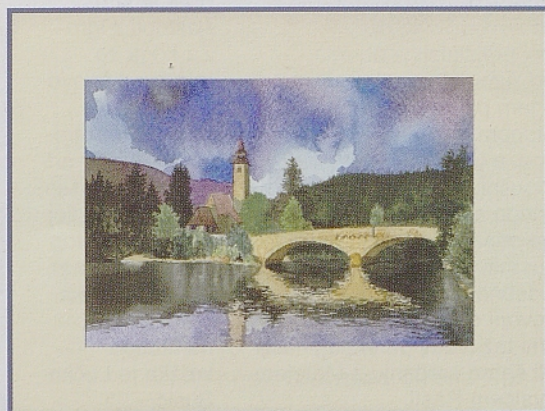
Sloveniji ob vstopanju v svet globalizacije pretijo številne nevarnosti. Že sam proces priključevanja Evropski uniji, ki je posledica globalizacijskih teženj, je privedel Slovenijo do nekaj spornih kompromisov: pomisli-

mo npr. na Španski kompromis, na zapiranje prostocarinskih prodajal, na maloobmejni sporazum s Hrvaško in na ravnodušnost slovenske javnosti ob aferi Joras, na

Haiderjeve pritiske. Vsekakor menim, da je za našo matično domovino vstop v EU nujen, saj ji drugače grozi ekonomska in gospodarska osamitev, hkrati pa sem prepričan, da slovenska država pred globalno kulturo držav članic ne sme popuščati vedno in za vsako ceno. Samo tako si bo Slovenija zgradila prijeten "nov dan", o katerem je govoril predsednik Kučan na Trgu Republike tistega zgodovinskega 26. junija 1991.

Andrej Černic

PRIJETEN NOV DAN ZA SLOVENIJO IN NAS

"Zlati Bohinj", akvarel, Matej Susič

RAST 04
julij 2001

VSEBINA

Uvodnik.....	1
Mosp&Klub.....	2
www.mladi.com.....	3
Intervju.....	4
Literatura.....	5
Priročnik za zapelevalce.....	6
Prometejev ogenj.....	7
Ocene.....	8

RAST,
mladinska priloga
Mladike,

34133 Trst,
ul. Donizetti 3

rast.mladika@hotmail.com

Pripravlja
uredniški odbor mladih

Pri tej številki so sodelovali: Andrej Černic, Matej Susič, Jadranka Cergol, Primož Šturman, Breda Susič, Štefan Pahor, Zulejka Paškulin, Martin Lissiach in Sara Magliacane.

Številko je uredila
Breda Susič

Oblikoval
Matej Susič

Trst, julij 2001

Tisk Graphart snc
Obrotna cona Dolina
507/10 - Trst
tel. 040/8325009

Poletje je v lanskem septembru še ponujalo svoje zadnje sončne dneve, ko so klubovci in mospovci že začeli s svojimi srečanji in, kot je že navada celih deset let, uvedli svojo sezono z Drago mladih, dva tedna kasneje pa s skoraj tradicionalnim III. Zamejskim rock festivalom; obe pobudi še nista bili mimo, ko so že začeli razmišljati kako in kaj v naslednji sezoni...

Medtem ko so bila namreč v preteklih letih središče delovanja sobotna srečanja, se je v letošnjem delovnem letu težišče prevesilo na delovanje posameznih krožkov, ki so občasno organizirali tudi kako srečanje za širšo javnost in se obenem vključevali v številne

POZITIVEN OBRAČUN LETOŠNJE SEZONE

druge pobude.

Če naredimo končen obračun, lahko rečemo, da je bilo delovanje izredno plodno in uspešno: skozi leto so mladi SKK-ja in MOSP-a priredili kar pet zelo odmevnih projektov (to so npr. gostovanje mladih iz Frizije pri nas, Draga mladih, Zamejski rock festival, Slovenija party, selekcije za Rok Otočec), pet pobud odprtega značaja (predavanja, umetniški večeri), poleg tega pa še gledališke predstave (z igrama Utripi in Antiutripa ter Za koga so igračke), redne sestanke, vaje in priprave, ki so spadali v delovanje posameznih krožkov, ter sooblikovanje kar dveh mladinskih časopisov (Rast in Yeni).

Pa začnimo po vrsti in oglejmo si delovanje vsakega krožka posebej.

ČASNIKARSKI KROŽEK

Člani časnikarskega krožka so se letos srečevali enkrat mesečno, ko so si tudi razdelili funkcije in naloge za pripravo Rasti. Na vsakem srečanju so si nadebudni mladi pisci najprej ogledali svoje članke in pa članke svojih kolegov ter si izmenjavali mnenja in kritike o le-teh. Ob tem pa so si za vsako srečanje določili področje časnikarskega dela, ki bi ga želeli spoznati, in to predvsem s pomočjo zunanjih gostov ali pa mentorice krožka, Brede Susič. Tako je npr. slednja pripravila srečanja na temo: priprava, struktura in obogatitev članka - natančneje kronike in pa intervjuja za radio. Pri obeh srečanjih so se udeleženci lahko takoj sami preizkusili z obema temama: pri prvem so sami napisali razgiban članek o nekem dogodku, pri drugem pa so se med sabo intervjuvali kar pred mikrofonom v studiu Trak, kar je sicer povzročilo nekaj treme, a je bilo obenem tudi zabavno. Zelo koristni in poučni pa so bili nasveti zunanjih gostov: od začetnega srečanja s prevajalko Diomiro Fabjan - Bajc, ki je orisala težave in nevarnosti pri prevajalskem delu, mimo Fabia Gergoleta, ki je nazorno orisal figuro posebnega dopisnika, vse do Danijela Devetaka, ki je govoril o naslovih člankov in o impaginaciji. S praktičnimi težavami pri impaginaciji pa so se krožkarji spopadli še na srečanju z Matejem Susičem, grafičnim oblikovalcem Rasti.

Ob rednih mesečnih srečanjih je časnikarski krožek organiziral še sobotno srečanje na temo, ki je v tistih dnevih zelo žulila manjšinsko skupnost, predvsem pa njen šolski sistem: 60-minutne šolske ure. V mesecu novembru pa so "časnikarji" povabili Danila Slivnika, glavnega in odgovornega urednika MAG-a, ki je govoril o volitvah za državni zbor v Sloveniji s poudarkom na vlogi medijev v volilni kampaniji.

MEDNARODNI KROŽEK

Se posveča predvsem organizaciji številnih srečanj, ki se odvijajo v okviru YEN-a (Youth of European Nationalities), to je krovne organizacije, ki združuje mladinske skupine v sklopu evropskih manjšin. Prvo tako srečanje v letošnjem delovnem letu je bilo že oktobra lani na Madžarskem v organizaciji tam živečih mladih Nemcev. V sklopu tega krožka bi lahko omenili tudi glasilo te krovne organizacije YENI, ki izhaja v

Trstu, odkar je vlogo glavnega in odgovornega urednika prevzel Matej Susič, vodja mednarodne skupine. YENI objavlja članke v angleščini in nemščini, veliko prostora posveča ravno tem mednarodnim srečanjem in tudi drugim pomembnejšim dogodkom, ki zadevajo posamezne manjšine v Evropi.

Člani mednarodnega krožka so se udeležili tudi rednega Easterseminarja, ki je letos aprila potekal v Košicah na Slovaškem. Glavna točka teh mednarodnih srečanj je nedvomno družabnost, ob kateri pa ne manjkajo seveda workshopi, izleti v okolico in druge dejavnosti.

SKK IN MOSP STA SE OSREDOTOCILA NA DELOVANJE KROŽKOV

GLEDALIŠKI KROŽEK

Je v letošnji sezoni večkrat nastopil z mladinsko igro Utripi in Antiutripa, ki je še najbolj primerna za dijake srednjih in višjih šol, povzeta pa je po Preglovi povesti Geniji v kratkih hlačah. Nazadnje je bila igrice uprizorjena na Festivalu amaterskih gledališč v Mavhinjah. V sklopu tega krožka naj omenimo še skupino Slovenski oder, ki jo sestavljajo že bolj izkušeni mladi igralci, tako da se nekateri med njimi že vključujejo v nastope Radijskega odra. Slovenski oder je letos nastopil z igro Za koga so igračke, ki govori o Miklavžu, igračah ter otrocih in je zelo originalno zamišljena, saj se v njej prepleta nastop živih igralcev in lutk. Režiserka obeh iger in mentorica krožka je Lučka Susič.

Člani gledališkega krožka po nastopu na festivalu amaterskih gledališč v Mavhinjah.

Ob krožkih pa niso manjkala seveda številna druga srečanja, tradicionalna in manj tradicionalna. Že poleti se je večja skupina mladih vključila v zelo zahteven projekt: MOSP je gostil trinajstčlansko skupino mladih iz frizijske manjšine. Med desetdnevnim bivanjem pri nas so Frizijci spoznali naše ljudi, kraje, ustanove, probleme. K pobudi so MOSPovci pritegnili skoraj vse komponente naše manjšine ter tudi razne občinske uprave, ki so radodarno poskrbele za dobro počutje mladih gostov z Nizozemske.

V mesecu septembru so se klubovci in mospovci vključili v program Koroških dnevov na Primorskem in gostili skupino mladih gledaliških igralcev, ki so v Peterlinovi dvorani uprizorili Ionescovo Učno uro.

V januarju je bil na vrsti 10. Slovenija Party, gost katerega je bil letos akademik France Bernik, predsednik Slovenske akademije znanosti in umetnosti. Srečanje je tudi letos zelo lepo uspelo, udeležba je bila zelo dobra, kulturni spored bogat, pa tudi zabave ni manjkalo...

Februar je mesec kulture in ustvarjalnosti. In to tudi za zamejsko mladino, ki se je v lepem številu odzvala vabilu k sodelovanju pri treh, že tradicionalnih natečajih: likovnem, fotografskem in literarnem. Tovrstne pobude so za mlade ustvarjalce zelo koristne, saj pripomorejo k temu, da mladi umetniki začnejo svojo pot na enem izmed teh umetniških področij in se na ta način začnejo uveljavljati.

Že sam naslov večera Pokaži, kaj znaš, lahko pove, kaj se je na tem srečanju v mesecu marcu

dogajalo: nekaterim mladim ustvarjalcem je bila ponujena priložnost in prostor, da se izkažejo in opozorijo nase in to na raznoraznih področjih: od fotografske in likovne, mimo glasbene in gledališke vse do filmske umetnosti.

Pod geslom "spet bo prišel naš praznik" in pod iznajdljivim imenom Rock Otoxix, pa je v mesecu aprilu potekala selekcija za najboljšo rock skupino iz zamejstva. V sodelovanju s Kraškimi ovčarji in z ZSKD so tako Mospovci izbrali skupino The Authentics, ki bo nastopila na najbolj prestižnem rock festivalu v Sloveniji: Rock Otočec.

Ob vsem tem naj omenimo še sodelovanje pri projektu Offspring Project, ki ima kot cilj spoznavanje in raziskovanje delovanja mladinskih gledaliških skupin, ki uporabljajo manj poznane evropske jezike. Namen teh srečanj je koprodukcija gledališke igre, ki ne bo napisana v nobenem jeziku, komunikacija pa bo potekala s telesom, gibom in glasbo.

PA ŠE NAČRTI ZA NAPREJ!

Letos poleti bodo Mospovci in Klubovci vrnil obisk Frizijcem in se v mesecu avgustu podali na Nizozemsko na spoznavanje tamkajšnje manjšinske stvarnosti.

Ob vsem tem pa so že v teku organizacijski sestanki za septembrsko Drago mladih, ki bo letos osredotočena na temo govornice mladih.

Jadranka Cergol

WWW.MLADI.COM

Na vrtu Marijanišča na Opčinah bo letos bo od 30. avgusta do 1. septembra potekala že tradicionalna Draga mladih. Tema letošnje prireditve obravnava "govorico mladih prihodnosti" ali kaj bo družilo mlade v novem tisočletju, kako se bodo sporazumevali, na kakšen način se bodo zabavali - ali bodo drug drugega "našli" po zaslugi glasbe, prostovoljnega dela, interneta, droge idr.

Letos bo prireditev nekoliko drugačna, ker bo prvi dan potekal ločeno po pokrajinah: Primorci iz Slovenije in zamejci iz Trsta in Gorice bodo prvi večer imeli uvodno predavanje na Krasu. O govoricu mladih bodo spregovorile tri mlade raziskovalke, Roberta Sulini, Mateja Metlika in Breda Susič. Mladi iz Notranjske, Gorenjske in Dolenjske se bodo srečali v Ljubljani. Štajerci, Prekmurci in Korošci (tudi z avstrijske strani meje) pa bodo imeli uvodno srečanje in predavanje v Beltincih. Če bodo tehnične zmožnosti to dovoljevale, se bomo udeleženci povezali v videokonferenco preko interneta. Po predavanju bo na vrsti še WEB ŽUR z glasbo, plesom, zabavo in čevkanjem preko interneta med udeleženci Drage mladih iz drugih regij. V petek zjutraj se bomo vsi udeleženci zbrali na prireditvenem prostoru na Opčinah.

Poleg te novosti pa bo letos večja teža tudi na praktičnem delu, to je na delavnicah, ki bodo potekale v petek zjutraj in popoldne. Mladi se bodo lahko vključili v umetniške delavnice (glasbeno, literarno, likovno, plesno-gibalno, gledališko), v katerih bodo pripravili kratek musical, ali v ekološko-pustolovsko, socialno-psihološko delavnico, ali delavnico o mladinskem prostovoljnem delu. Zvečer se bodo mladi vključili v program Drage, potem pa bodo imeli predstavitev delavnic in nočni žur z glasbo in tabornim ogledom v kraju Draga, kjer bodo tudi prenočevali.

V soboto zjutraj pa je na vrsti še zaključna okrogla miza. O govoricu mladih bodo govorili univerzitetni profesor, literat, glasbenik Miran Košuta, publicist, glavni urednik Svobodne Slovenije iz Buenos Airesa Gregor Batagelj in pisateljica, voditeljica popularnih oddaj na TV Slovenija.

Vsi mladi in manj mladi ste toplo vabljeni, da se Drage udeležite in tako pripomorete k njenemu uspehu! Informacije in prijave: MOSP, ul. Donizetti, 3, Trst, tel. št. +39/040/370846, fax +39/040/633307.

Primož Šturman, Breda Susič

DRAGA
MLADIH 2001

Pred vrati je naš največji slovenski rock festival. To je Rock Otočec, ki je med slovensko mladino zaslovel kot neke vrste tridnevni praznik glasbe, zabave in veselja. Pogovorili smo se s Francijem Kekom, ki je glavni organizator, pobudnik in sploh glava Rock Otočca že od vsega začetka.

Kako se ti je porodila zamisel, da bi organiziral ta festival, oziroma kakšne so bile okoliščine, ki so te privedle do tega, da si se lotil tako ambicioznega projekta?

Rock Otočec je organizirala takratna mladinska organizacija že leta 1976 in 1983. Ves čas je bila v Novem mestu prisotna misel, da bi bilo kaj takega dobro ponovno organizirati. S sodelavcem sva se leta 1995 začela ukvarjati z ozvočevanjem, leta 1996 je bil prvi zgaga festival v Litiji in videla sva, da bi kaj takega lahko pripravila tudi midva. Danes se Marjan ukvarja predvsem z ozvočenjem jaz pa z Rock Otočcem.

Ali si na začetku pričakoval, da bo festival doživel tak uspeh? To mislim predvsem glede na dejstvo, da mladi Slovenci doživljajo Rock Otočec kot svoj praznik, ne ozirajoč se na to, kdo so izvajalci in podobno?

Ko festival organiziraš prvič ti ni še vse povsem jasno, kako se bo stvar razvila, in pričakuješ trikrat več ljudi, kot jih potem v resnici pride. Prvo leto jih je bilo okoli 2500. Računali smo predvsem na Slovenijo. Vendar se spominim, da sem že leta 1998, ko sem pisal prošnjo na ministrstvo za kulturo, omenil, da bo Rock Otočec leta 2001 eden izmed srednje velikih evropskih festivalov. To se je letos,

glede na nastopajoče, zanimanje medijev s cele Evrope in obiskovalce iz raznih držav, tudi zgodilo.

Kako poteka izbira nastopajočih, in kako načrtovanje programa? Je to predvsem tvoja lastna izbira? Imaš morda kak kriterij pri izbiri umetnikov?

Za še neuveljavljene glasbene skupine potekajo izborni nastopi (te mislimo prostorsko še širiti) iz republik bivše Jugoslavije, Italije, Avstrije in Madžarske. Vsako

leto nastopajo najboljši domači izvajalci, ki niso nastopili leto prej, nazadnje pa poskušamo za

čim manj denarja dobiti čimboljši tuji bend, ki je v tem času na voljo. Letos se nam je to bolje posrečilo kot lani (med drugimi je na programu nastop skupine Fun lovin criminals - op. Ur.).

Zdi se mi, da je Rock Otočec zelo navezan na določeno obliko trdega rocka, se ti ni nikoli porodila zamisel, da bi morda opustil to formulo in se podal na bolj trendovske izvajalce in s tem skušal privabiti še večjo množico (s tem pa izgubil pečat, ki je ustvaril legendo Rock Otočca)?

V Sloveniji nam določen del mladih celo očita, da smo premeški. Menim, da smo ubrali pravo pot - rock z dodajanjem drugih zvrsti glasbe.

Letos bo že četrta izvedba Rock Otočca. Katera ti je najbolj ostala v spominu oziroma kateri je bil najlepši trenutek v zgodovini Rock Otočca?

Zame je najlepši trenutek na vsakem Rock Otočcu, ko se festival prevesi v drugo polovico z nastopom zadnjih nastopajočih in vidiš, da se prireditelj približuje mirnemu koncu, da smo rešili vse probleme, ki so nastajali, in da imamo tako še močnejše izhodišče za naslednji Rock Otočec. Veliko je lepih trenutkov tudi med letom - ko sem kje daleč od doma, pa slišim: "Ej, ti pa Rock Otočec organiziraš, prid sem, boš nekej spil".

Kaj pa najpogostejše?

Vsakič, ko srečam zaklenjene glave, ki ne poznajo stvari, pa bi mi rad vse mogoče očital, sem malo žalosten. Precej pa sem se ustrašil, ko je lani v bližini prizorišča zgorel kozolec in sem mislil, da bodo za to obsodili naše obiskovalce, a je k sreči lastnik povedal, da ga je po nesreči sam zažgal.

Organizacija takega festivala je verjetno precej težavna in komplicirana zadeva. Koliko oseb sodeluje, oziroma koliko širok je tvoj krog ožjih sodelav-

Zgoraj: neizmerni val poslušalcev na lanskem festivalu (foto P. Klinc).

Spodaj: Franci Kek na Dragi mladih leta '99.

ROCK
OTOČEC

ORGANIZATOR
FRANCI KEK

Desno:
navdušeno
občinstvo
(foto P. Klinc).

oseb sodeluje, oziroma koliko širok je tvoj krog ožjih sodelavcev, koliko oseb pa sodeluje potem pri materialni izvedbi manifestacije?

Sam se s tem ukvarjam skozi vse leto. Dva meseca pred festivalom začne o tehničnih stvareh razmišljati Marjan (postavitve odrov, šotorov, ozvočenja, luči...), zadnji mesec se mi pridruži še en prijatelj, za oblikovanje tiskovin poskrbi drugi, prizorišče en mesec pripravljajo štirje, zadnjih 10 dni jih tam dela 15, v času festivala nas razmišlja 5 in izvaja 50, tam je še 150 varnostnikov, 150 gostinskega

osebja, zdravstveno in gasilsko dežurstvo.

Kakšna je bodočnost Rock Otočca? Kakšne so ideje in zamisli, da bi Rock Otočec

ostal vedno mlad in privlačen?

Želimo, da zanj izve in ga obiskuje čim širši krog trenutno živečega prebivalstva. Obiskovalcem želimo nuditi čim več ugodja in kvalitetne zabave. Želimo pa biti istočasno tudi čim bolj družbeno angažirani.

Franci, hvala lepa za ta pogovor in nasvidenje na Rock Otočcu.

Štefan Pahor

LITERATURA

Sedim v baru, okrog mene gruča razposajenih deklet in nekam živahnih fantov. Minikrilca, razpete srjace, plapolajoči plavi lasje, beli nasmehi. Pred mano kozarec piva. Prijateljica me dregne: "Hej, kaj pa ti?" Nekam odsotno se ozrem nanjo in si obrišem solzo: "Nič."

Še vedno sedim na enem in istem mestu. Dižej vrti popevko za popevko. Dekleta iz klape se zavrtijo s

fanti po plesišču, nekdo iz sosednje mize pogleduje k meni. Nemarno se obrnem proč, pograbim jopo in zapustim okajeno dvorano. Na balkonu globoko vzdihnem svež zrak in vonj po morju... tam v daljavi se objema parček, kot midva takrat... luna sveti kot takrat, val

nežno boža in prišepetava zaljubljene besede peščeni plaži... vse je kot takrat.

Verjameš, da sem te pozabila?

Telefonček zazvoni. Stresem se in pogledam: ne, nisi ti! Pustim, da zvoni v neskončnost, kot je moje življenje neskončno in prazno brez tebe, tvojega srčkanega

nasmeha, tvojih črnih oči, tvojih mehkih ustnic. Objem noči je hladen, veje borov ob plaži se v vetru premikajo kot pošasti, njihov šum je oster in

strašen. Sem školjka brez oklepa, most brez temeljev, ki jih je porušila uničevalna moč krute realnosti.

Realnost brez tebe.

Želela bi zgladiti ostre robove preteklosti, ki mi s solzami režejo srce. Želela bi stkat mrežo iz ugašajoče svetlobe in vanjo ujeti zadnje spomine nate. Želela bi, da mi bežni veter odnese skrite misli v jutranjo roso. Želela bi... tebe.

Verjameš, da sem te pozabila?

Od nekod kriki. Kličejo me. Ne odzovem se jim in se potuhnem v spomine. Tu, ob tej ograji, si me zadnjič nežno objel, mi nagnil glavo nazaj in me poljubil... a kaj, ko je to le preteklost? Preteklost, ki obstaja zato, da jo pustiš na zadnji postaji kot odvečno prtljago. Izteče se, peščena ura je, a taka, da je ne obrneš več, kajti z zadnjim zrcem se stopi v žejno grud davnine. A si mi ti res preteklost? Še zdaj slišim tvoje šepetanje, tvoj goriški naglas, tvoj razposajeni smeh... Nekdo mi položi roko na ramo, sunkoma se ozrem, klapa me začudeno in nekam zmedeno motri s pogledom. Najbližjemu planem v objem in se razjočem.

A zdaj verjameš, da sem te pozabila?

Zulejka Paškulin

VERJAMEŠ,
DA SEM TE
POZABILA?

Foto: Martin Lissiach, 5. V.G.
- "F. Prešeren"

Če smo v zadnji številki Rasti posvetili večjo pozornost dekletom in jim natrosili nekaj nasvetov glede osvajanja fantov, je prav, da se sedaj posvetimo fantom.

Dragi fantje, dekleta smo zelo zahtevne! Ne zadovoljimo se s komerkoli! To, kar nas privlači je MOČ. Raziskave kažejo, da imajo značilnosti, s katerimi lahko pritegnete žensko pozornost, ta skupni imenovalec. Naj pa takoj pojasnim, da ne bomo zahtevale, da se sedaj vsi začnete ukvarjati s kakšnim dviganem uteži ali z body buildingom. Fizična moč, čednost, lepota odigrajo zelo važno vlogo samo pri prvem vtisu ali pri dekletih mlajše generacije. Za fizično lepoto so na primer zelo dovzetne najstnice. Ko dekleta dozori, začnejo postopoma bolj ceniti druge izraze moči: intelektualno moč (inteligenco, spretnost, talent), moralno

moč (modrost, dobroto, poštenost, pokončnost) nazadnje pa tudi materialno moč (oblast, denar).

Priznam, da smo dekleta kar zahtevna in razumem, če včasih fantje nad nami obupajo. Kako lahko vendar zahtevamo od njih, da so vedno "najboljši", da nam vedno z

nečim imponirajo, da so vedno uspešni?!? V resnici pa stvar ni tako huda, kot se lahko zdi na prvi pogled. Navsezadnje smo dekleta tudi zelo čustvena bitja in na to se lahko fantje oprejo, ko so na osvajalnem pohodu. Dekleta se namreč včasih lahko stopimo že ob drobni pozornosti, ki nam jo izkažete ali ob lepem komplimentu. Tista pradavna "moč" pa je lahko zelo relativna stvar. Seveda bo zelo učinkovito, če bo fant znal dokazati, da je "najboljši" v svojem poklicu, da je "umetnik" (kako je to privlačno!!), da je intelektualec, "znanstvenik", uspešen gospodarstvenik itd., itd.. Vendar pa bo dovolj, da se pred dekletom izkaže že z majhno stvarjo: lahko ste zelo spretni v svojem konjičku, morda v kakem športu, lahko jo očarate, če imate npr. "najlepšo" zbirko ne-vem-česa, ali če znate vse o določeni zvrsti glasbe...; predvsem pa bo fant lahko osvojil srce ljubljene, če bo ona opazila, da je posebno dober in občutljiv, ali pa če jo bo znal ob vsaki priložnosti zabavati s svojim smislom za humor in pozitivnim odnosom do življenja...

Torej za zaključek, poenostavljeni PRAKTIČNI NASVET ZA FANTE: izkažite se z veliko ali tudi majhno

stvarjo - najbolje s

svojo občutljivostjo in

pozornostjo do dekleta, ki vam je všeč. Četudi ste vse prej kot njen idealen tip, se boste lahko dotaknili njenega srca, če ji boste dali čutiti, da je najpomembnejša oseba na svetu in da lahko zanjo storite prav karkoli. Dekleta potrebujemo stalne pozornosti, saj nam to daje občutek varnosti in gotovost, da smo bile IZBRANE. Pozanimajte se, kakšni so okusi ljubljene dekleta, kaj ji je všeč in se izkažite s tem, da se ji prilagodite. Če je zgovorna, jo poslušajte, če rada posluša, ji pripovedujte. Dihajte z njenim ritmom! Če ji je všeč romantika, jo presenetite s tem, da jo povabite v kino in si oglejte pocukran film, ki ga sami nikoli ne bi šli gledat, če ji je posebno všeč kak pevec ali skupina, jo povabite na koncert, če ji je všeč plesati, jo povabite na ples - tudi če sami niste kak izkušen plesalec, bo še toliko bolj cenila vašo pozornost!

Predvsem ste lahko gotovi, da ni za dekle nič bolj privlačnega kot to, da je fant resnično zaljubljen vanjo!

Uspešno poletno osvajanje vam želi vaša Biba

KAKO OČARATI LJUBLJENO DEKLE

Fantje bodo uspešni pri osvajanju, če bodo dokazali svojo "moč" ali pa pozornost do ljubljene dekleta. Dekleta potrebujejo občutek varnosti in gotovost, da so bile IZBRANE.

Že spet anketa... tokrat o televizijskem kvizu za višje srednje šole Med dvema ognjema. Pri njem so sodelovale vse slovenske višje šole in se borile za bone za nakup knjig. Oddaja sta vodila Suzi Bandi in Danijel Malalan. Po koncu letošnje, že tretje izdaje smo poizvedovali malo naokrog o vtisih, ki so jih dijaki odnesli od te izkušnje.

Ivana, šola Ivan Cankar - Oddaja je privlačna, čeprav bi moralo biti po mojem več glasbe. Škoda, da ji ne morem slediti od doma, ker se pri nas STV ne vidi. Žal Goričani nismo letos uspeli priti v finale, ampak je v kvizu - kot pri vsakršni igri - tudi stvar sreče...

Eva, šola Jožef Stefan - Med dvema ognjema? Zanimiva oddaja. Po mojem ni treba spremeniti nič, ker je dobro organizirana, čeprav so vprašanja malo preveč vezana na šolsko snov, ki je npr. mi kot šola ne poudarjamo.

Suzi Bandi in Danijel Malalan s člani žirije med pustno oddajo.

pravah in posledicah, da je precej zanimiv in koristen, saj zbuja kompetitivnost med šolami in spodbuja k iskanju informacij, ki jih šola ponavadi ne ponuja.

Radha, šola Anton Martin Slomšek - Mislim, da je zelo koristna oddaja, ker se dijaki različnih šol in krajev spoznamo in navežemo stike. Kot šola smo mi na splošno zelo angažirani, ker hočemo dokazati neresničnost nekaterih stereotipov... Mislim, da smo z letošnjo uvrstitvijo to tudi dosegli.

Martin, šola Jurij Vega - Oddaji sem že nekajkrat sledil... Mislim, da je preizkušnja

Pokaži kaj znaš prezahtevna, saj so standardi zelo visoki, čeprav vse šole nimajo istih pogojev za delo.

Erika, šola France Prešeren klasični oddelek - Lepa oddaja, ker tudi kdor gleda, se kaj nauči. Poleg tega je tudi zabavna in smešna. Vsekakor, klasiki se bomo potrudili, da bomo naslednjič zmagali; to, da smo izgubili za eno samo točko, nas še bolj spodbuja.

Ylenia, šola Žiga Zois oddelek za geometre - To je bila zelo poučna izkušnja. Mogoče bi bilo treba razlikovati, če so v ekipi dijaki iz bienija ali trienija, ker imajo seveda drugačno pripravo.

Tjaša, šola France Prešeren oddelka A in B - Oddaja nudi možnost, da se dijaki spoprijateljimo med seboj; vsekakor mislim, da je ponekod premalo angažiranosti. Glede poteka oddaje se mi zdi preizkušnja Pokaži kaj znaš predolga in je mogoče dogajanje premalo razgibano.

Jasmina, šola Žiga Zois oddelek za trgovce -

Poleg tega, da smo zmagali, kaj bi lahko še povedala... Mislim, da bom nekoliko šablonska, ampak oddaja je zanimiva, lahko spoznaš slovensko mladino z Goriškega; to zna biti koristno...

Tatjana, šola žiga Zois - Na splošno mislim, da je oddaja uspela, kljub nekaterim tehničnim problemom, posebno takim v zvezi z gumbi.

Sara, šola Simon Gregorčič - To je bila dobra izkušnja in smo se med pripravami na kviz tudi veliko naučili, čeprav se mi je zdelo, da oddaja nekoliko penalizira goriške šole.

Mnenja so večinoma pozitivna, čeprav so bili nekateri anketiranci še pod vplivom rezultatov. Če na kratko povzamemo: za vse je važno, da se dijaki iz različnih šol med seboj srečajo in spoznajo, nekateri poudarjajo tudi, da se dijaki veliko naučijo - tudi stvari, ki niso v učnem programu. Najbolj pogost pridevnik je zanimiv, večkrat je bil govor o zanimivi, dobri izkušnji. Negativnih plati, razen "privilegijev", ki naj bi jih nekatere šole uživale, si anketiranci niso upali kritizirati. Mogoče pa se bojijo "strah vzbujajoče" režiserke ...

MED DVEMA OGNJEMA

PRILOŽNOST ZA SREČANJE DIJAKOV RAZLIČNIH ŠOL

Lavinia, šola France Prešeren jezikovni oddelek - Kljub temu, da nisem nikoli videla kviza, lahko sodim po pri-

15. junija 2001 je odbila "Ura vseh časov".

Ne bojte se, ni še konec sveta. "Tomb Raider, The Clock of the Ages" je ime novega filma, ki so ga v ZDA prvič predvajali ravno pred nekaj tedni. Ne gre za vsakdanje doživetje, saj je bil ta film že dolgo časa nestrno pričakovan.

Težko bi kdorkoli zatrdil, da ni še nikdar slišal za Laro Croft, junakinjo ene najuspešnejših video igrer vseh časov, Eidosove uspešnice Tomb Raider. Lara je edina virtualna junakinja, ki se lahko ponaša s slavo in uspehom najbolj priznanih "realnih" lepotic. Preko 200 revij iz celega sveta ji je že posvetilo platnico (med temi tudi Time, Newsweek, Weekly Entertainment in Rolling Stones); v marsikateri reviji so jo tudi označili za eno izmed 50 najbolj sexy žensk na svetu in statistike dokazujejo, da je za velik del moških idealna ženska; na internetu ima preko 1000 fans-klubov; neizmerni in raznoliki merchandising, ki je nastal po zgledu te junakinje, pa je dosegel več kot 500 milijonov dolarjev visok zaslužek.

Takoj po velikem uspehu prve igrice iz serije Tomb Raider (do sedaj jih je 5) se je začelo govoriti o filmu. Načrt je večkrat propadel, ker ni našel dovolj rodovitnih tal. Največkrat je bil vzrok ravno glavna igralka. Priznati je treba, da je vloga Lare Croft

zelo delikatna: tako znane in priljubljene junakinje ne moreš kar prepustiti katerikoli igralki!

Nazadnje je izbira padla na znano in z Oskarjem nagrajeno igralko Angelino Jolie. Večina fanov je takoj zavihala nos in se razgrela, že zaradi tega, ker je Angelina Jolie Američanka, vsi pa dobro vemo, da je Lara Croft čistokrvna pripadnica britanske aristokracije. Izbira pa očitno ni bila napačna, nasprotno. Angelina je dokazala izredne igralske in atletske spretnosti. Ure in ure je

sedela sredi Britancev (film so večinoma posneli v londonskih Pinewood Studios) in se učila iz video posnetkov angleškega plemstva in kraljeve družine, kako se obnašajo, in si prilastila čist britanski akcent. Sama je tudi priznala, da vloga ni bila enostavna, nazadnje pa se je izredno zabavala in

celo žal ji je bilo, da je vsega konec, ker se je tako živela v junakinjino osebnost, da se je z njo celo identificirala. Tudi v večini nevarnih in akrobatskih scen je sama igrala (ko ji ni režiser tega izrecno prepovedal, kajti katerakoli možna nesreča bi jih lahko zaradi zakasnitve snemanj zelo drago stala).

Angelina je brez dvoma zelo svojevrsten tip. O njej se je marsikaj pisalo in govorilo v času njene nagraditve na Academy Awards za najboljšo stransko vlogo v filmu "Girl, interrupted". Postala je prototip "poredne deklince" ("Bad Girl"), ki je dandanes zelo moderen in priljubljen, čeprav negativen lik. Sama rada daje novinarjem izjave, ki so na meji skandala. Povedala je na primer, da je z možem Billyjem Bobom Thorntonom po poroki sklenila pravo krvavo pogodbo: oba sta se vrezala v žilo in drug drugemu popila nekaj krvi, oba tudi nosita okrog vratu majhno stekleničko s krvjo soproga... Po drugi strani pa je tudi zelo ljubezniva do vseh in navezana na družinske vrednote. Sama trdi, da novinarji poznajo samo majhen del njene osebnosti in iz tega potem radi zgradijo popolnoma krivičen in nepravilen spačen klišejski lik.

Tudi na profesionalni ravni si je zaslužila marsikatero pohvalo, predvsem s strani režiserja Simona Westa, ki je pred tem filmom režiral npr. "Con Air" in "The General's Daughter". In celo Angelinin oče (tako v filmu kot v resnici), znani igralec Jon

Voight, je izjavil, da si ni mogel predstavljati, da je hči tako dobra igralka in da lahko zmore vse te akrobacije. Z očetom sta si dotlej marsikdaj skočila v lase,

posebno odkar je on zapustil Angelinin o mamo in celo družino ter odšel od doma. Morda pa je tudi Tomb Raider pripomogel, da sta se po tolikih letih sovraštva spet zblížala.

Film nosi ime po skrivnostni antični uri, t.i. "Clock of the Ages", ki jo Lara najde v svojem družinskem dvorcu v Surreyju izven Londona. Sledi, ki jih je hčerki zapustil pokojni Lord Henshingly Croft, ji bodo razkrile skrivnosti te ure. Ima namreč moč, da gospoduje samemu času. Ura pa ni popolna. Zato se Lara poda na pot, ki jo bo popeljala od ledene Islandije do nevarne Kambodže, v neizmerni tekmi s časom in njenimi sovražnimi tekmeči, pripadniki sekte Illuminata.

Tako se prične film, ki ga kritika ni ravno najbolje ocenila, češ da je ponovna slaba filmska transpozicija stripa ali video igre. Je sicer polna neverjetnih akrobatskih scen, spektakularna in tudi dobro igrana, kljub temu pa pravo razočaranje za tiste oboževalce Lare Croft, za katere je junakinja ne samo akcijski, ampak tudi inteligenen lik.

Očitno pa so pravi oboževalci nasprotnega mnenja, saj je bil film sprejet na najboljši način, vsi so bili izredno zadovoljni, tako da že nestrno pričakujejo nadaljevanje zgodbe v drugem filmu. Medtem pa bomo morali mi še malo potrpeti, predno si lahko ogledamo ta izreden film.

Matej Susič

Presenetljiva Angelina Jolie, samo izvrstna igralka ali "prava" Lara Croft?

TOMB
RAIDER